

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118011128
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118011128.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.01.2019, v trestnej veci proti odsúdenému Š. Y. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/39/2018 zo dňa 08.11.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného Š. Y..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona žiadosť odsúdeného menom Š. Y., nar. XX.XX.XXXX vo Y. X. V., trvale bytom J. X. Z. XXX, okr. H., o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 72 (sedemdesiatdva) mesiacov uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 03.11.2014, sp. zn. 3T/4/2014, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, odsúdený sťažnosť. V následne predložených písomných dôvodoch sťažovateľ uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za nedôvodné, neobjektívne, založené na nedostatočne vykonanom dokazovaní a vytkol okresnému súdu, že nezisťoval skutkový stav a len stroho vymenoval a zadokumentoval jeho disciplinárne odmeny, neskúmal, či v prípade sťažovateľa došlo k polepšeniu, nedokázal, či u neho existuje nádej, že bude viesť riadny život a neriešil otázku účelu trestu a len opakovane mu vytýkal jeho trestnú minulosť, a to opomenul napriek výslovnému usmerneniu krajským súdom. Tým, podľa názoru sťažovateľa, mu okresný súd odobral možnosť viesť čo najskôr riadny život, absolútne ignoroval inštitút účelu trestu a svojvoľne a jednostranne rozhodol o jeho neprepustení. V podstate na základe týchto dôvodov odsúdený Š. Y. navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol o jeho podmienkovom prepustení na slobodu.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce, a dospel k nasledovným záverom.

V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd doplnil dokazovanie v zmysle uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Tos/14/2018 zo dňa 26.09.2018 a tak v spojení s dôkazmi, ktorých vykonanie zabezpečil v rámci konania, ktoré tomuto uzneseniu predchádzalo, mohol aj krajský súd hodnotiť doposiaľ zistené skutočnosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pretože poskytlo dostatočný podklad pre vydanie rozhodnutia v prejednávanej veci.

Okresný súd oprel napadnuté uznesenie v podstate o zistenia vyplývajúce z odpisu registra trestov, z aktuálnej hodnotiacej správy podanej na odsúdeného z miesta výkonu trestu odňatia slobody spolu s

dotazníkom a skráteným výpisom klienta, z podstatného obsahu spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3T/4/2014 a sp. zn. 8Nt/3/2017 a spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/101/2014 a s poukazom na povahu predmetnej trestnej činnosti k záveru, že hoci boli splnené formálne podmienky podmienenečného prepustenia odsúdeného, tak trestná činnosť nasvedčovala tomu, že opakované odsúdenia a uložené tresty nevedli k náprave odsúdeného a tento ďalej páchal trestnú činnosť, táto trestná činnosť mala stúpajúcu tendenciu závažnosti, pričom aktuálne odsúdený žiada o podmienenečné prepustenie z trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za štyri trestné činy, okrem iného aj zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zákona, pričom bol opakovane uznávaný za vinného pre trestné činy násilnej povahy. Ďalej okresný súd poukázal aj na závery znaleckého posudku č. 11/2018 podaného vo veci Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8Nt/3/2017 z vyšetrenia duševného stavu odsúdeného, konkrétne na to, že odsúdený trpí závislosťou na alkohole v II. - III. vývojovom štádiu a že u odsúdeného je badať určitý zľahčujúci postoj k užívaniu alkoholu. K udeleniu siedmych disciplinárnych odmien okresný súd poukázal na to, že plnenie pracovných povinností vo výkone trestu automaticky ešte neznamená, že výkon trestu splnil svoj účel, pričom zo správy ÚVTOS Prešov vyplynula menej priaznivá prognóza odsúdeného a stredné riziko zlyhania do budúcnosti. Preto dospel súd prvého stupňa k záveru, že má vážne pochybnosti, či napriek proklamovanému vyjadreniu o napravení sa a oľutovaní svojich činov, sa odsúdený skutočne napravil, a že v budúcnosti možno od neho reálne očakávať, že povedie riadny život.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, súd môže odsúdeného podmienenečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Výkon trestu odňatia slobody z ktorého výkonu o podmienenečné prepustenie ide, obžalovaný nastúpil dňa 19.01.2015, a vykonáva ho v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom mu bola uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 19.01.2015, č. k. 3T/4/2014-378 započítaná väzba v trvaní od 24.06.2014 do 02.09.2014, ako aj v dobe od 02.09.2014 do 19.01.2015 vykonaný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/101/2014 zo dňa 02.07.2014. Formálne podmienky na podmienenečné prepustenie odsúdeného z výkonu predmetného trestu odňatia slobody boli splnené dňom 24.06.2018. Pokiaľ však ide o splnenie materiálnych podmienok, tieto neboli splnené.

Zo znaleckého posudku č. 23/2014 zo dňa 18.08.2014, ktorý bol zabezpečený v rámci trestného konania, ktoré skončilo rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 03.11.2014, sp. zn. 3T/4/2014 vyplynulo, že obžalovaný trpí závislosťou na alkohole v druhom až treťom vývojovom stupni podľa používanej klasifikácie a je z psychiatrického hľadiska potencionálne nebezpečný v prípade, že nebude abstinovať od alkoholu a že môže u neho dochádzať k explozívny reakciám so sklonom k inadekvátnemu neadaptívnemu správaniu sa s nadmerným vplyvom emocionálnych faktorov, respektíve aj k agresívnemu konaniu. Podľa tohto znaleckého posudku obžalovaný má sklon k verbálnej i brachiálnej agresii.

Od podania uvedeného znaleckého posudku uplynula určitá doba, počas ktorej odsúdený vykonával predmetný trest odňatia slobody, a hoci z jeho výkonu bola disciplinárne odmenené dlhodobé plnenie pracovných povinností, dlhodobé plnenie programu zaobchádzania a vzorné a príkladné vykonávanie služby, nevytvorili sa podmienky pre záver, že sú predpoklady, že už po čiastočnom výkone uloženého trestu odňatia slobody možno predpokladať, že povedie riadny život.

Zo znaleckého posudku č. 11/2018 zo dňa 05.02.2018, na ktorý okresný súd odkazuje, totiž vyplynulo, že trvá u neho uvedená alkoholová závislosť a aj keď je odsúdený silne motivovaný alkohol nepožívať, bol u neho zistený zľahčujúci postoj k alkoholu, so záverom, že u neho možno predpokladať ťažkosti s adaptáciou po prepustení na slobodu a riziko podľahnutia tlaku okolia odôvodňuje aspoň ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Takéto zistenie, podľa názoru krajského súdu, neumožňuje predpokladať, že by už doterajší výkon trestu odňatia slobody, uloženého aj za násilný trestný čin spáchaný so zbraňou pod vplyvom alkoholu, bol postačujúci pre dosiahnutie stavu, ktorý je podmienkou pre podmienenečné prepustenie odsúdeného z

výkonu predmetného trestu odňatia slobody, teda že by vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

U odsúdeného nedošlo k polepšeniu, najmä nie k jednoznačne kritickému, odmietavému vzťahu k užívaniu alkoholu, ktorého užívaniu sa oddával až do vyššie uvedeného stupňa chorobnej závislosti a ktorý v jeho protiprávnom správaní mal nepochybne nepriaznivú úlohu a viedol k tomu, že v minulosti odsúdený páchal trestnú, najmä násilnú trestnú činnosť. Zásadným spôsobom teda u neho neprebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti, na základe ktorého by bolo namieste uzavrieť, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, a to aj napriek tomu, že dlhodobým plnením si pracovných povinností a programu zaobchádzania v rámci podmienok výkonu trestu odňatia slobody s neprítomnosťou disciplinárnych trestov preukázal, že v prípade abstinencie sa vie spoločensky žiaducim smerom správať a nepáchať trestnú činnosť. Z hodnotenia rizika sociálneho zlyhania vyplynulo, že pri hodnotení pravdepodobnosti sociálneho zlyhania, práve za existujúcu alkoholovú závislosť a nariadenú ochrannú liečbu musel ústav, v ktorom vykonáva predmetný trest odňatia slobody, dospieť k tomu, že riziko sociálneho zlyhania nebolo hodnotené ako slabé, ale až ako stredné.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd sťažnosť odsúdeného, podanú proti napadnutému uzneseniu, zamietol ako nedôvodnú.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je
nie je prípustný.